

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. 2747/C1/2824

Data: 17.09.2025

Prin contestația înregistrată la Consiliu sub nr. 50940/28.07.2025, formulată de SRL, cu sediul în municipiul, ..., ..., înmatriculată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr., având cod unic de înregistrare, reprezentată legal prin și convențional prin, împotriva documentației procedurii, emisă de către, cu sediul municipiul, ..., județul, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii de licitație deschisă, organizată în vederea încheierii acordului-cadru având ca obiect: „Acord-Cadru de prestări servicii de colectare, transport și neutralizare/eliminare a deșeurilor rezultate din activități medicale și a deșeurilor de medicamente neutilizate/expirate provenită de la populație cod DESEU1_2025, pe o perioadă de 36 de luni” - cod CPV: 90524400-0, s-a solicitat:

- admiterea contestației și obligarea autorității contractante la modificarea, în parte, a documentației de atribuire;
- obligarea autorității contractante la adoptarea măsurilor de remediere constând în eliminarea factorului de evaluare „proximitatea instalației de neutralizare/eliminare cu o pondere de 10%”;
- obligarea autorității contractante la eliminarea sau reducerea factorului de evaluare „norma de poluare a celor două autovehicule cu o pondere: 10%”;
- prelungirea termenului pentru depunerea ofertelor cu minimum 15 zile;
- obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor ocazionate de soluționarea prezentei contestații, în temeiul art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016 coroborat cu art. 451 - 453 Cod de procedură civilă.

În luarea deciziei **CONSILIUL**, legal investit, a avut în vedere următoarele:

Pentru dovedirea interesului său în formularea contestației, ... SRL afirmă că prezenta contestație se referă la aspecte din documentația de atribuire elaborată de către autoritatea contractantă, conform anunțului de participare CN1083472/15.07.2025, iar solicitarea sa vine în contextul în care a constatat că documentația ar conține cerințe discriminatorii și contrare prevederilor legale în vigoare.

Susține că, în calitate de operator economic specializat în domeniul gestionării deșeurilor medicale, are un interes legitim și direct în contestarea acestei documentații, interesul fiind prevăzut atât de art. 2 și 3 din Legea nr. 101/2016, cât și de art. 32-33 C.p.c.

Pentru dovedirea legitimării procesuale în prezentul demers administrativ-jurisdicțional, apreciază ca fiind relevante prevederile art. 2 alin. (1) și art. 3 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, prin prisma cărora consideră că justifică pe deplin interesul, având în vedere că SRL are calitatea de operator economic interesat să participe la procedura organizată de autoritatea contractantă, sens în care a anexat certificatul constatator emis de ONRC.

Evidențiază că, în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. f) și alin. (3) din Legea nr. 101/2016, actualizată, legiuitorul definește persoana vătămată, astfel: „persoană care se consideră vătămată - orice operator economic care îndeplinește cumulativ următoarele condiții

(i) are sau a avut un interes în legătură cu o procedură de atribuire; și

(ii) a suferit, suferă sau riscă să sufere un prejudiciu ca o consecință a unui act al autorității contractante, de natură să producă efecte juridice, ori ca urmare a nesoluționării în termenul legal a unei cereri privind o procedură de atribuire”, respectiv „se consideră că o persoană are sau a avut un interes în legătură cu o procedură de atribuire care nu a fost încă exclusă definitiv de la respectiva procedură (...).”.

În susținere, menționează că, Înalta Curte a statuat că interesul este legitim atunci când se urmărește afirmarea sau realizarea unui drept subiectiv recunoscut de lege, respectiv, a unui interes ocrotit de lege și potrivit scopului economic și social pentru care a fost recunoscut, invocând Decizia nr. 1801 din 29 martie 2012 pronunțată în recurs de Secția a II-a civilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Având în vedere faptul că SRL este o societate al cărei obiect principal de activitate este codul CAEN 3822 - Tratarea și eliminarea deșeurilor periculoase (conform Certificat constatator anexat) și intenționează să participe în calitate de ofertant la procedura de atribuire organizată de către autoritatea contractantă, consideră că există și este dovedit interesul său în formularea prezentei contestații, deoarece, tinde la încredințarea contractului.

În continuare, contestatorul face o scurtă prezentare a situației de fapt, menționând că autoritatea contractantă, prin anunțul de participare

CN1080204/15.04.2025, a inițiat procedura de licitație deschisă care constă în semnarea unui acord-cadru de prestări servicii de colectare, transport și neutralizare/eliminare a deșeurilor rezultate din activități medicale și a deșeurilor de medicamente neutilizate/expirate provenită de la populație cod DESEU1_2025, pe o perioadă de 36 de luni, valoarea totală estimată cuprinsă în intervalul: 780.386,09 și 1.509.526,80 RON (fără TVA).

- Valoarea minimă a unui Contract subsecvent: 260.128,70 lei fără TVA
- Valoarea maximă a unui Contract subsecvent: 503.175,60 lei fără TVA
- Valoarea minimă a Acordului-cadru: 780.386,09 lei fără TVA
- Valoarea maximă a Acordului-cadru: 1.509.526,80 lei fără TVA.

Criterii de atribuire - Cel mai bun raport calitate - preț

- Denumire factor evaluare: Prețul ofertei
- Pondere: 80%
- Denumire factor evaluare: PROXIMITATEA INSTALAȚIEI DE NEUTRALIZARE/ELIMINARE
- Pondere: 10%
- Denumire factor evaluare: NORMA DE POLUARE A CELOR DOUĂ AUTOVEHICULE
- Pondere: 10%

Având în vedere că procedura este încă în curs de desfășurare și că documentația de atribuire conține cerințe care contravin prevederilor legale și principiilor achizițiilor publice, contestatorul declară că formulează contestația pentru a preveni viciile procedurale și pentru a asigura o concurență loială între operatorii economici.

Arată că, potrivit dispozițiilor din Legea nr. 98/2016 art.75 „Ofertantul depune oferta elaborată în conformitate cu informațiile și cerințele prevăzute în documentele achiziției, însoțită de documentele sau de documentul unic de achiziție european, în conformitate cu dispozițiile art. 193-197, după caz, care demonstrează îndeplinirea criteriilor de calificare stabilite de autoritatea contractantă.” În corelare cu dispozițiile art. 154 din legea 98/2016 a achizițiilor publice, autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire.

Pe fond, ... SRL detaliază în continuare, următoarele:

- Critica nr. 1 - Eliminarea factorului de evaluare: Proximitatea instalației de neutralizare/eliminare cu o pondere: 10%

În acest sens, susține că autoritatea contractantă impune în documentația de atribuire ca factor de evaluare cu o pondere de 10%-

proximitatea instalației de neutralizare/eliminare, deși principiul proximității este contrar caracterului competitiv al procedurii și a liberei concurențe dintre operatorii economici participanți la procedura de atribuire.

Apreciază că, în primul rând, autoritatea contractantă trebuia să definească în mod clar ceea ce înseamnă „proximitate”, deoarece acest principiu trebuie respectat de orice operator economic care poate incinera deșeurile preluate într-un punct (incinerator) la care se poate ajunge în maximum 24 de ore, incluzând și o eventuală depozitare temporară și procedura propriu zisă de incinerare.

Proximitatea geografică, impusă ca factor de evaluare, reprezintă o barieră de facto pentru operatorii din alte regiuni ale României și din alte state membre ale Uniunii Europene, încălcând, astfel, principiile fundamentale ale pieței interne și reprezentând o discriminare mascată pe criterii geografice.

În opinia sa, autoritatea contractantă transformă, în mod abuziv, o recomandare prevăzută în art. 4 alin. (6) din HG 1061/2008 - care utilizează sintagma „pe cât posibil” - într-o cerință obligatorie cu pondere de 10% în evaluarea ofertelor.

Din punctul său de vedere, această manieră în care procedează autoritatea contractantă constituie un exces de putere, autoritatea neputând adăuga condiții suplimentare față de cadrul legal existent.

Susține că, în documentația de atribuire există o reală necorelare cu obiectivele achiziției, în cadrul căruia obiectivul principal al contractului este eliminarea sigură și conformă a deșeurilor medicale, nu minimizarea distanței până la instalația de tratare.

Astfel, contestatorul apreciază că nu există o legătură causală demonstrată între distanța de la generator până la instalație și calitatea serviciului prestat, cu atât mai mult cu cât termenul legal de 24 ore prevăzut de art. 34 alin. (4) din OMS nr. 1226/2012 este suficient pentru asigurarea eliminării în condiții de siguranță, indiferent dacă instalația se află la 20 km sau 500 km.

Prezintă efecte anticoncurențiale: Impunerea acestui factor de evaluare reduce artificial numărul ofertanților eligibili la 1-2 operatori locali, încălcând jurisprudența CJUE din Cauza C-513/99 Concordia Bus, conform căreia criteriile de atribuire trebuie să permită o concurență efectivă și contravine și art. 2 alin. (1) lit. d) din Legea 98/2016 care impune utilizarea eficientă a fondurilor publice, întrucât lipsa concurenței duce inevitabil la creșterea prețurilor și de asemenea, determină crearea unui oligopol regional.

În opinia sa, criteriul afectează în mod disproporționat operatorii non-locali, or, aplicând principiul proporționalității, acest criteriu în realitate depășește ceea ce este necesar pentru atingerea scopului declarat, în contextul în care, există o alternativă mai puțin restrictivă:

simpla cerință de respectare a termenului legal de 24 ore, fără acordarea de punctaje suplimentare pentru distanțe mai mici față de spital.

Mai mult decât atât, susține că Autoritatea Națională pentru Achiziții Publice recomandă în ghidurile sale utilizarea criteriilor de mediu legate de emisiile generate pe parcursul prestării serviciului, nu de distanța până la instalații, or proximitatea nu echivalează automat cu protecția mediului, întrucât un transport chiar dacă este mai scurt poate implica utilizarea unei tehnologii de tratare mai poluante și atunci acest criteriu devine irelevant.

Prezintă argumente economice cu relevanță juridică:

- Denaturarea prețului real al serviciilor - Operatorii economici locali pot supralicita componenta de preț știind că vor recupera prin punctajul obținut la factorul proximitate. Aceasta încalcă principiul „best value for money” consacrat în Directiva 2014/24/UE și poate constitui un ajutor de stat indirect pentru operatorii locali, contrar art. 107 TFUE.

- Imposibilitatea verificării obiective - Documentația nu precizează cum se măsoară distanța (rutier sau în linie dreaptă), ce traseu se ia în considerare sau ce se întâmplă în cazul rutelor alternative. Această lipsă de transparență în aplicarea criteriului generează risc crescut de contestații ulterioare și imposibilitatea unei evaluări obiective.

Contestatorul susține că documentația prevede, deja, cerințe tehnice adecvate: autorizații de mediu valabile, respectarea termenului de 24 ore, capacitate tehnică dovedită, astfel că principiul proximității devine astfel redundant și excesiv, neaducând nicio valoare adăugată în asigurarea calității serviciilor.

În esență, afirmă că argumentele sale se bazează pe dispozițiile art. 4 alin. (6) din HG 1061/2008: „La stabilirea destinatarului și a traseului de transport al deșeurilor periculoase, expeditorul va avea în vedere, pe cât posibil, respectarea principiului proximității, care presupune ca deșeurile să fie valorificate și eliminate cât mai aproape de locul de generare”.

Apreciază că aceste prevederi trebuie coroborate cu prevederile art. 34 alin. (4) din Normele tehnice ale OMS 1226/2012, potrivit cărora: „Durata pentru transportul și eliminarea finală a deșeurilor medicale infecțioase nu trebuie să depășească 24 ore”. În opinia sa, aceasta cerință ar asigura respectarea principiului proximității, conform art. 4 alin. (6) din HG 1061/2008, fără a transforma o recomandare într-un criteriu de departajare a ofertelor.

În concluzie, contestatorul evidențiază că factorul de evaluare „proximitate instalații” cu pondere 10%:

- nu are un temei legal expres în legislația achizițiilor publice
- încalcă principiile fundamentale ale tratamentului egal și nediscriminării
- restricționează nejustificat concurența și accesul la procedură
- contravine jurisprudenței naționale și a CJUE

- poate fi înlocuit cu cerințe tehnice minime obiective.

..... SRL solicită Consiliului să admită critica și să oblige autoritatea contractantă la eliminarea acestui factor de evaluare și menținerea, ca simplă cerință minimă obligatorie: „eliminarea deșeurilor se va efectua pe cât posibil în instalațiile conforme cele mai apropiate, cu respectarea termenului legal de 24 ore.”

- Critica 2 Reducerea criteriul de evaluare „Norma de poluare a celor două autovehicule” de 10%

Sub acest aspect, solicită Consiliului să constate că autoritatea contractantă a impus factorul de evaluare și, totodată, ponderea criteriului „Norma de poluare a celor două autovehicule” - 10%.

Astfel, evidențiază că obiectul prezentei proceduri de achiziție este acela de prestări servicii de colectare, transport și neutralizare/eliminare a deșeurilor rezultate din activități medicale și a deșeurilor de medicamente neutilizate/expirate, provenite de la populație, iar, prin raportare la aplicabilitatea și corespondența dintre achiziția de produse prevăzută de Ordinul nr. 1946/2024 și obiectul prezentei achiziții de prestare de servicii, se va constata că acest ordin nu se aplică.

Menționează că achizițarea a dat o interpretare eronată a Ordinului nr. 1946/2024 pentru aprobarea criteriilor ecologice care se aplică la achiziția, leasingul sau închirierea de vehicule, nu la contracte de servicii unde transportul reprezintă doar o componentă auxiliară.

În opinia sa, potrivit Anexei 11 a Ordinului nr. 1946/2024, criteriile se aplică la:

- Categoria 1: achiziționarea, contractarea în leasing sau închirierea de autoturisme
- Categoria 2: achiziționarea sau contractarea în leasing de vehicule grele.

Contestatorul apreciază că, deoarece, procedura vizează servicii de gestionare a deșeurilor medicale, unde transportul este doar una dintre etapele procesului (colectare - transport - tratare - eliminare finală), aplicarea criteriilor destinate achiziției de vehicule constituie o extindere nelegală a cadrului normativ, deoarece Codul CPV 90524400-0 „Servicii de colectare, de transport și de eliminare a deșeurilor spitalicești” nu se regăsește în categoriile pentru care Ordinul nr. 1946/2024 impune criterii ecologice obligatorii.

De asemenea, referitor la Criteriile UE privind achizițiile publice verzi în domeniul transportului rutier (2021), contestatorul evidențiază că acestea se referă la „servicii de colectare a deșeurilor”: acestea ar trebui definite după modelul celor care sunt acoperite de categoriile CPV „servicii de colectare a deșeurilor menajere” (90511000-2) și „servicii de transport de deșeuri menajere” (90512000-9), or, codul CPV 90524400-0 Servicii de colectare, de transport și de eliminare a deșeurilor spitalicești (Rev.2) nu se regăsește în această categorie, astfel încât să se impună ca un factor de evaluare cu o pondere atât de mare.

În opinia sa, autoritatea nu poate extinde prin analogie aplicarea unor norme speciale la situații nereglementate expres, fiind un abuz de putere.

De asemenea, precizează că factorul de evaluare mai sus menționat este disproporționat din următoarele motive:

a) Impactul limitat asupra calității serviciului: Norma de poluare prin consumul de combustibil nu influențează în mod direct calitatea colectării, transportului sau eliminării finale a deșeurilor medicale;

b) Variații minore în practică: Diferențele de consum între vehiculele similare sunt marginale (1-2 litri/100km), ceea ce nu justifică o pondere de 10% - 10 puncte pentru vehicule electrice sau hibride și de 5%-5 puncte pentru cele cu Euro 6;

c) Factori externi necunoscuți: Consumul depinde de factori precum starea drumurilor, traficul, stilul de conducere al șoferului, care nu pot fi controlați de ofertant.

d) Un operator cu vehicule Euro 6 sau Euro 5 poate presta servicii de calitate superioară (colectare promptă, ambalaje superioare, tehnologie avansată de tratare) față de unul cu vehicule electrice/hibride sau cu Euro 6 dar cu dotări tehnice inferioare.

Susține că, potrivit art. 2 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 98/2016, principiul proporționalității impune ca cerințele să fie adecvate și necesare pentru îndeplinirea obiectului contractului, or, autoritatea contractantă nu a demonstrat prin nicio justificare tehnică și economică;

- Cum contribuie acest criteriu la îmbunătățirea serviciilor de colectare, transport și eliminare deșeuri generate de activitățile medicale

- Cum influențează norma Euro calitatea eliminării deșeurilor medicale

- Care este impactul real al diferenței dintre Euro 5 și Euro 6 asupra mediului în contextul acestor servicii

- De ce acest criteriu este mai important decât tehnologia de tratare/eliminare.

Din punctul său de vedere, acest criteriu creează discriminări nejustificate între ofertanți, deoarece avantajează artificial operatorii cu vehicule electrice/hibride, fără legătură cu capacitatea tehnică reală, dezavantajează în mod evident operatorii cu vehicule funcționale dar cu consum ușor mai mare și nu reflectă capacitatea reală a ofertantului de prestare a serviciilor specializate în colectare, transport și eliminare a deșeurilor medicale.

Evidențiază că, în conformitate cu art. 50 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, există o restrângere artificială a concurenței când achiziția este concepută pentru a favoriza sau dezavantaja în mod nejustificat anumiți operatori economici, astfel – „(1) Autoritățile contractante nu vor concepe sau structura achizițiile ori elemente ale acestora cu scopul exceptării acestora de la aplicarea dispozițiilor prezentei legi ori al restrângerii artificiale a concurenței. (2) În sensul alin. (1), se consideră

că există o restrângere artificială a concurenței în cazul în care achiziția ori elemente ale acesteia sunt concepute sau structurate cu scopul de a favoriza ori dezavantaja în mod nejustificat anumiți operatori economici”.

Menționează că, potrivit Cauzei T-195/08, Antwerpse Bouwwerken NV contra Comisiei (par. 57), principiul proporționalității impune ca: „actele instituțiilor să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar în scopul realizării obiectivelor urmărite”.

Criteriul norma de poluare a celor două autovehicule cu capacitatea minimă de 3,5 tone are o pondere exagerată de 10% și:

- Favorizează artificial ofertanții care dețin vehiculele noi electrice și/sau hibride;
- Dezavantajează nejustificat operatorii cu experiență în astfel de servicii de eliminare deșeurilor medicale care au mașini cu Euro 6 și Euro 5;
- Nu are legătură directă cu calitatea serviciilor de gestionare a deșeurilor medicale.

În opinia sa, criteriile de evaluare trebuie să reflecte capacitatea tehnică a ofertantului, experiența în domeniu, respectarea normelor sanitare, siguranța transportului și eliminării finale a deșeurilor, or, norma de poluare a celor 2 autovehicule nu contribuie la niciuna dintre aceste cerințe esențiale.

Totodată, menționează că recomandările autorităților de specialitate ANAP și Ministerul Mediului recomandă pentru servicii de gestionare deșeurilor evaluarea:

- Tehnologiilor de tratare (consum energetic, emisii din procesul de tratare)
- Sistemelor de management de mediu (ISO 14001)
- Reducerii deșeurilor reziduale
- Nu se recomandă evaluarea normei Euro a vehiculelor pentru servicii eliminare deșeurilor medicale.

Contestatorul precizează că scopul pentru care a fost inițiată procedura de achiziție publică este acela de a se asigura autoritatea contractantă că ofertanții au capacitatea de a presta serviciile necesare derulării contractului, așadar accentul care trebuie pus este capacitatea de prestare a contractului de servicii.

În concluzie, ... SRL solicită Consiliului să dispună obligarea autorității contractante la eliminarea factorului de evaluare cu pondere de 10% sau cel puțin reducerea semnificativă a ponderii acestui factor de evaluare.

- Critica nr. 3 - Cerințe rigid formulate privind capacitățile recipientelor

Cu privire la acest aspect, menționează că autoritatea contractantă a stabilit în caietul de sarcini paginile 9-11 capacități foarte precise pentru recipiente (ex. sac galben 40 litri 500x600, Sac galben 10L

350x500, Recipienți polipropilena 0,6L, Cutie PVC medicamente 9, etc.), fără a motiva necesitatea acestor specificații atât de exacte.

..... SRL solicită ca autoritatea contractantă să accepte ambalaje cu dimensiuni apropiate de cele care se găsesc în documentația de atribuire, având Certificate ADR, astfel:

- Sac galben 40L (500x600 mm) - să fie acceptat si Sac 40 L (680X650 mm)
- Sac galben 10L (350x500 mm) - să fie acceptat si Sac 10 L (420X500 mm)
- Cutie PVC medicamente 9L - să fie acceptată Cutie PVC medicamente de 7L - 10 L.

Susține că aceste cerințe sunt nejustificat de restrictive și creează bariere artificiale în calea participării ofertanților, întrucât:

- Variații minore la capacitate ambalaje nu afectează în niciun fel funcționalitatea serviciului.
- Nu există justificare tehnică pentru aceste toleranțe zero față de diferențele capacității ambalajelor mai sus enumerate.
- Se încalcă principiul proporționalității prevăzut la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 în caz de neacceptare a unor ambalaje cu capacități apropiate.

Contestatorul apreciază că autoritatea nu demonstrează de ce un sac de 680x650 mm nu poate îndeplini aceeași funcție ca unul de 500x600 mm, or, diferențele sunt nesemnificative (sub 20%) și nu afectează funcționalitatea - capacitatea de stocare sigură a deșeurilor medicale.

Menționează că, dimensiunile exacte solicitate sugerează că documentația a fost redactată având în vedere produsele unui anumit furnizor, deși, aceasta contravine art. 2 alin. (2) din Legea 98/2016 privind nediscriminarea și tratamentul egal.

Din punctul său de vedere, prin neacceptarea ambalajelor echivalente, autoritatea elimină din competiție operatori perfect capabili să presteze serviciile, bazându-se pe criterii formale și irelevante pentru calitatea serviciului.

Menționează că autoritățile europene și naționale au statuat în repetate rânduri că cerințele tehnice trebuie să fie proporționale cu obiectul contractului și să nu creeze bariere nejustificate.

..... SRL precizează că toate ambalajele propuse spre a fi acceptate dețin certificare ADR (Acordul european privind transportul rutier internațional al mărfurilor periculoase), iar această certificare confirmă că ambalajele îndeplinesc toate standardele de siguranță pentru transportul deșeurilor medicale periculoase.

Susține că, în conformitate cu Ordinul MS nr.1226/2012, nu sunt impuse dimensiuni exacte pentru ambalaje, ci, doar cerințe funcționale:

rezistență, etanșeitate, marcare conformă, sens în care, precizează că toate acestea sunt îndeplinite de ambalajele certificate ADR propuse.

În susținere, acesta precizează că, în jurisprudența CNSC s-a reținut că „specificațiile tehnice nu pot fi atât de detaliate încât să indice un singur produs sau furnizor. Diferențe minore de dimensiuni care nu afectează funcționalitatea nu pot constitui motiv de respingere”, iar, în Cauza C-59/00 Vestergaard CJUE, a decis că autoritățile trebuie să accepte produse echivalente, evaluarea făcându-se pe baza performanței funcționale, nu a conformității absolute cu specificații dimensionale.

În acest sens, consideră că incidentă este și Cauza T-195/08, Antwerpse Bouwwerken NV contra Comisiei (par. 57) în cadrul căreia instanța europeană a făcut aplicarea acestui principiu: Mai mult, principiul proporționalității impune ca actele instituțiilor să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar în scopul realizării obiectivelor urmărite, înțelegându-se că, în cazul în care este posibilă o alegere între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare, iar inconvenientele cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile urmărite (Hotărârea Curții din 5 mai 1998, National Farmers' Union și alții, C-157/96, Rec., p. 1-2211, punctul 60).

Consideră că, impunerea fără o analiză tehnică riguroasă a unei anumite cerințe tehnice care nu se justifică din punct de vedere al performanței sau din alte necesități de ordin tehnic, reprezintă o lipsă de transparență și încalcă principiul proporționalității.

Precizează că, legiuitorul a definit specificațiile tehnice ca fiind „cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, într-o manieră corespunzătoare îndeplinirii necesității autorității contractante”, adică, specificația tehnică este introdusă nu pentru a se conforma cerinței fixe, imobile a autorității, ci, pentru a fi conformă îndeplinirii necesității autorității contractante.”

Acesta apreciază că, autoritatea contractantă nu are dreptul de a restricționa participarea la procedura de atribuire a contractului de achiziție publică prin introducerea unor cerințe minime de calificare, care:

- a) nu prezintă relevanță în raport cu natura și complexitatea contractului de achiziție publică ce urmează să fie atribuit;
- b) sunt disproporționate în raport cu natura și complexitatea contractului de achiziție publică ce urmează să fie atribuit.

Totodată, consideră că, prin cerințele enumerate se restrânge în mod abuziv accesul operatorilor economici la procedura de atribuire, deoarece se impun cerințe care nu sunt necesare în raport cu natura și complexitatea contractului.

Contestatorul solicită Consiliului să dispună obligarea autorității contractante la acceptarea unor toleranțe rezonabile ale capacităților recipientelor solicitate în cuprinsul documentației de atribuire, deoarece:

- Critica 4 - Înlocuirea sintagmei „Prestator” cu cea de „Ofertant”

Având în vedere faptul că cerințele documentației de atribuire se adresează ofertanților, ... SRL solicită Consiliului să oblige autoritatea contractantă la înlocuirea sintagmei „Prestator” cu cea de „Ofertant” din conținutul documentației de atribuire - caiet de sarcini și fișa de date.

Precizează că, operatorul economic participant la procedură dobândește calitatea de prestator ca urmare a semnării unui contract de atribuire, așadar, termenul de prestator trebuie înlocuit în tot cuprinsul caietului de sarcini cu cel de ofertant și pus în acord cu fișa de date a achiziției, acolo unde se impune această modificare a terminologiei.

De asemenea, apreciază că utilizarea termenului „prestator” în loc de „ofertant” în documentația de atribuire creează confuzie juridică și poate genera interpretări eronate, or conform art. 3 din Legea 98/2016, în faza de atribuire operatorii economici au calitatea de „ofertanți”, termenul de „prestator” fiind specific fazei de executare contractuală.

Pentru aceste motive și în corelare cu dispozițiile art. 154 din Legea nr. 98/2016 a achizițiilor publice, „Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire”, contestatorul solicită Consiliului admiterea criticii și obligarea autorității contractante la modificarea documentației de atribuire.

- Critica nr. 5 - Timpul de răspuns de 4 ore de la semnalarea neregularității

Cu privire la acest aspect, contestatorul evidențiază că autoritatea contractantă a solicitat în cuprinsul caietului de sarcini la pagina 8 și pagina 15, următoarele:

Cerințe privind nivelul calitativ și rezultatul serviciilor - cerințe de performanță (indicatori de monitorizare a contractului – „maxim 2 situații pe an în care timpul de răspuns depășește 4 ore de la semnalarea neregularității.”

..... SRL apreciază că această cerință este neclară, contrară prevederilor art. 154 din Legea nr. 98/2016, deoarece nu se precizează ce consideră autoritatea contractantă a fi neregularitatea (nu se definește în Caietul de sarcini acest termen) și, de asemenea, ce reprezintă timpul de răspuns de 4 ore, dacă este timpul de răspuns pe e-mail/telefon/fax la o solicitare a autorității contractante sau timpul de 4 ore în care ar trebui ridicate deșeurile (ex. în situații de urgență/neprevăzute).

În ipoteza în care autoritatea contractantă are în vedere timpul de răspuns de 4 ore pentru ridicarea deșeurilor de la generator, contestatorul solicită Consiliului să oblige autoritatea contractantă să accepte ca acest timp de reacție să fie de minim 5 ore, pentru a da posibilitatea operatorilor economici interesați dintr-o arie geografică mai largă să participe la procedură.

În concluzie, având în vedere motivele expuse mai sus, ... SRL solicită Consiliului admiterea contestației, modificarea documentației de atribuire prin eliminarea cerințelor discriminatorii și nelegale, prelungirea termenului pentru depunerea ofertelor și obligarea intimatei la plata cheltuielilor de soluționare, conform art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016.

Prin adresa nr. 8887/18.08.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 57029/18.08.2025, autoritatea contractantă transmite punctul său de vedere față de contestația formulată de SRL, solicitând Consiliului respingerea contestației ca fiind nefondată neîntemeiată.

1. Menționează că, prin contestația formulată, ... SRL a solicitat „Obligarea autorității contractante la adoptarea măsurilor de remediere constând în eliminarea factorului de evaluare „proximitatea instalației de neutralizare/eliminare” cu o pondere de 10%”, autoritatea contractantă considerând că acest capăt de cerere a rămas fără obiect, întrucât, la data de 07.08.2025, după obținerea avizului conform necondiționat nr. 7809/9948/DGEDACMISP/CN1083472/06.08.2025, emis de Agenția Națională pentru Achiziții Publice, autoritatea contractantă a publicat Documentul [CN1083472/00017] Clarificare Oficiu Erata Automata DF1250504.pdf, reprezentând o clarificare generată automat ca urmare a modificărilor aduse documentației de atribuire, prin care factorul de evaluare „proximitatea instalației de neutralizare/eliminare” a fost eliminat.

2. Totodată, menționează că, prin același demers, contestatorul a solicitat „eliminarea sau reducerea factorului de evaluare „norma de poluare a celor două autovehicule” cu o pondere: 10%”, autoritatea contractantă solicitând constatarea caracterului neîntemeiat al acestei solicitări și menținerea în integralitate a factorului de evaluare „Norma de poluare a celor două autovehicule”, cu pondere de 10%, despre care susține că este legal, proporțional și justificat, în conformitate cu legislația națională și europeană în materia achizițiilor publice și protecției mediului.

Cu privire la pretinsa inaplicabilitate a Ordinului nr. 1946/2024 și la considerarea activității de transport ca fiind „auxiliară”, autoritatea reține că transportul deșeurilor medicale periculoase nu reprezintă o activitate „auxiliară”, ci constituie o componentă esențială, indisolubil legată de obiectul contractului, fiind expres menționată atât în titlul procedurii, cât și în descrierea acesteia. Executarea contractului presupune, în mod obligatoriu, parcurgerea etapelor succesive: colectare - transport -

neutralizare/eliminare, transportul având un caracter repetitiv, continuu și indispensabil realizării prestației.

Subliniază că, potrivit titlului procedurii – „servicii de colectare, transport și neutralizare/eliminare” – transportul constituie una dintre cele trei prestații principale ale contractului, reprezentând aproximativ 30–40% din valoarea totală a serviciului. În sens juridic și tehnic, „auxiliar” înseamnă: – nu este esențial pentru îndeplinirea obiectului principal al contractului, ci doar sprijină sau facilitează acest obiect; – dacă ar fi eliminat, prestația principală ar putea totuși fi realizată (eventual cu eficiență redusă, dar fără imposibilitate absolută).

Susține că transportul nu poate fi calificat drept „componentă auxiliară”, întrucât, nu are caracter secundar sau accesoriu față de obiectul contractului, ci, reprezintă o etapă indispensabilă și obligatorie în executarea acestuia. Obiectul procedurii include, explicit, activitatea de transport, iar, fără realizarea acesteia, prestația contractuală nu ar putea fi efectuată în mod complet; dacă transportul ar fi eliminat, executarea obligațiilor ar deveni imposibilă, ceea ce confirmă că această activitate nu poate fi tratată ca simplu element de sprijin, ci, ca parte principală și esențială a contractului, indisolubil legată de colectarea și eliminarea deșeurilor medicale periculoase.

Menționează că, în temeiul legislației aplicabile în materia achizițiilor publice, autoritatea contractantă are dreptul de a stabili criterii tehnice referitoare la mijloacele utilizate pentru prestarea serviciilor, inclusiv privind performanța ecologică a acestora, în măsura în care, criteriile sunt legate de obiectul contractului și proporționale cu scopul urmărit.

Subliniază că Ordinul nr. 1946/2024 privind criteriile ecologice pentru anumite categorii de vehicule este un instrument normativ și un standard de bună practică ale cărui principii pot fi preluate și adaptate în documentațiile de atribuire pentru contracte de servicii ce implică utilizarea esențială și permanentă a autovehiculelor, obligând autoritățile contractante să considere impactul integrat al serviciilor asupra mediului.

Consideră că acest ordin nu exclude aplicarea criteriilor ecologice la contractele de servicii ce presupun transportul; potrivit analogiei legis, când o normă nu reglementează expressis verbis o situație, se aplică principiile generale ale dreptului Uniunii Europene. Deși, ordinul vizează achiziția directă de vehicule, principiile sale pot fi adaptate contractelor de servicii în care transportul este esențial și parte componentă a obiectului.

Cu privire la pretinsa nelegalitate datorată neîncadrării CPV-ului în ordin, autoritatea susține că absența codului CPV 90524400-0 din anexele Ordinului nr. 1946/2024 nu echivalează cu o interdicție de aplicare a criteriilor ecologice. Ordinul instituie criterii minime obligatorii pentru anumite coduri CPV, fără a exclude criterii suplimentare pentru

altele, când acestea sunt justificate tehnic, economic ori de mediu și respectă principiile dreptului european și legislația națională.

Aceasta precizează că activitatea aferentă codului CPV 90524400-0 – „Servicii de colectare, transport și eliminare a deșeurilor spitalicești” – presupune utilizarea autovehiculelor specializate; în aceste condiții, includerea unui factor privind performanța ecologică a vehiculelor este pe deplin concordantă cu integrarea cerințelor de mediu în documentațiile de atribuire și cu principiul din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene al integrării cerințelor de protecție a mediului în toate politicile Uniunii.

De asemenea, evidențiază că art. 69 din Directiva 2014/24/UE consacră libertatea autorităților contractante de a introduce factori de evaluare privind sustenabilitatea, cu condiția legăturii directe cu obiectul contractului. Argumentarea contestatoarei se întemeiază pe o confuzie juridică, între:

1. Criteriile ecologice minime obligatorii – aplicabile exclusiv codurilor CPV enumerate de Ordinul nr. 1946/2024; și

2. Criteriile ecologice suplimentare – ce pot fi introduse pentru orice alt cod CPV, dacă sunt justificate tehnic și economic, proporționale cu obiectul contractului și conforme cu principiile tratatelor UE și cu legislația națională.

Suplimentar, face trimitere la Directiva 2014/24/UE, care prevede că factorii de atribuire pot include „caracteristicile de mediu”, fără restrângerea aplicabilității la anumite coduri CPV; precum și la art. 187 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 98/2016 care transpune această dispoziție, permițând evaluarea caracteristicilor de mediu ale prestației, indiferent de codul CPV.

Cu privire la pretinsa disproporționalitate a ponderii de 10%, menționează că transportul deșeurilor medicale periculoase constituie o componentă critică și indispensabilă a contractului, fiind realizat cu frecvență ridicată pe întreaga durată a acordului-cadru și având un impact ecologic și financiar direct. Potrivit art. 187 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă poate acorda punctaj pentru caracteristici de mediu, fără existența unei limite procentuale impuse de lege, sub condiția respectării principiului proporționalității. Ponderea de 10% este echilibrată față de celelalte criterii de atribuire (90% prețul), asigurând o evaluare corectă între preț, calitate și performanța ecologică a serviciului. Astfel, apreciază că această pondere se situează în limitele practicii naționale și europene, unde, în proceduri similare de salubritate și gestionare a deșeurilor, se întâlnesc ponderi de 15-20% pentru factori ecologici (date SEAP și studii de piață).

1. Aplicarea principiului proporționalității în dreptul Uniunii Europene:

Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene (cauza C-6/64, Costa/ENEL), proporționalitatea unei măsuri se apreciază prin raportare la trei elemente cumulative:

- Necesitatea măsurii - în speță, reducerea impactului ecologic în zone spitalicești și urbane dens populate, prin utilizarea de mijloace de transport cu emisii reduse;
- Adecvarea mijloacelor-stimularea achiziției și utilizării vehiculelor mai puțin poluante (electrice, hibride sau conforme cu norma Euro 6) pentru transportul zilnic al deșeurilor medicale periculoase;
- Proporționalitatea stricto sensu - ponderea de 10% alocată factorului de evaluare reflectă în mod rezonabil importanța componentei de transport în structura generală a contractului și asigură un echilibru între acest criteriu și celelalte elemente de atribuire.

2. Convergența cu practica europeană și națională

- Studiul Comisiei Europene (2021) privind achizițiile publice verzi indică ponderi medii situate între 15% și 25% pentru criteriile ecologice aplicate în domeniul transportului de deșeuri;
- Practica națională înregistrată în Sistemul Electronic de Achiziții Publice (SEAP) confirmă utilizarea unor ponderi de până la 20% pentru factori similari;
- Ghidul ANAP recomandă pentru factorii de mediu ponderi între 5% și 15%, ceea ce face ca ponderea de 10% stabilită în prezenta procedură să se încadreze pe deplin în limitele recomandate și să fie justificată.

3. Fundamentarea economică a ponderii

Componenta de transport reprezintă între 30% și 40% din costul total al serviciului, iar stabilirea unei ponderi de 10% pentru performanța ecologică este proporțională, având în vedere:

- Frecvența ridicată a deplasărilor pe întreaga durată de 3 ani a contractului;
- Impactul direct și semnificativ asupra mediului în zone urbane și spitalicești sensibile;
- Costurile sociale și sanitare asociate poluării atmosferice (emisii de NO_x, PM și CO₂), evaluate la nivel european ca având consecințe economice semnificative asupra sănătății publice și productivității.

Cu privire la argumentele tehnice invocate de contestator, autoritatea contractantă indică faptul că norma de poluare nu se referă exclusiv la consum, ci la emisii poluante (NO_x, PM, CO₂), cu impact direct asupra sănătății populației și mediului, aspect esențial în prestarea de servicii lângă unități spitalicești și în zone urbane. Chiar dacă un operator cu Euro 5 ar putea presta teoretic servicii de calitate, impactul asupra mediului și sănătății publice ar fi net inferior comparativ cu Euro 6 sau vehicule electrice/hibrid. Reducerea acestor emisii în proximitatea unităților spitalicești și a zonelor urbane dens populate are legătură

directă cu calitatea serviciului prestat și cu protecția sănătății publice, fiind în deplină concordanță cu obligațiile de conformare la reglementările actuale și viitoare în materie de calitate a aerului (Reg. (UE) 2019/631, Legea nr. 155/2020). Utilizarea vehiculelor Euro 6 și a celor electrice/hibrid reduce semnificativ riscul de întrerupere a serviciului din cauza eventualei neconformități a flotei în raport cu viitoarele restricții de trafic și standarde de mediu.

1. Impactul real al diferențelor dintre normele Euro

Analizele tehnice și studiile independente confirmă existența unor diferențe substanțiale între standardele de emisii, contrar susținerilor contestatoarei privind caracterul „minor” al acestora:

- Comparativ cu norma Euro 5, vehiculele conforme cu norma Euro 6 realizează o reducere de aproximativ 80% a emisiilor de oxizi de azot (NOx);
- Comparativ cu norma Euro 4, vehiculele Euro 5 determină o reducere de aproximativ 28% a emisiilor de particule în suspensie (PM);
- Vehiculele electrice generează emisii locale zero, eliminând complet poluarea atmosferică în zonele de operare.

2. Relevanța acestor diferențe pentru serviciile medicale

În contextul transportului deșeurilor medicale periculoase, activitate desfășurată cu frecvență ridicată și adesea în proximitatea unităților spitalicești:

- Reducerea emisiilor contribuie direct la protejarea sănătății pacienților, în speciala celor vulnerabili, și a personalului medical;
- Asigură îmbunătățirea calității aerului în zone cu sensibilitate sanitară ridicată;
- Permite conformarea continuă la reglementările privind zonele cu restricții de trafic și la politicile publice naționale și europene de reducere a poluării urbane.

3. Fundament științific

Conform Studiului Organizației Mondiale a Sănătății (2021), emisiile de NOx și PM sunt asociate cu:

- Creșterea incidenței bolilor respiratorii și cardiovasculare;
- Mortalitate prematură în zonele urbane;
- Costuri sociale estimate între 50 și 100 EUR/tonă CO₂, care reflectă impactul economic negativ al poluării asupra sistemelor de sănătate și asupra productivității economice.

Cu privire la pretinsa discriminare, autoritatea contractantă susține că, diferențierea bazată pe performanța ecologică a vehiculelor utilizate este obiectiv justificată, având legătură directă cu protecția mediului și a sănătății publice. Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, tratamentul diferențiat nu constituie „discriminare” atunci când se întemeiază pe criterii obiective și măsurabile, legate de obiectul contractului.

1. Îndeplinirea condițiilor legale pentru diferențiere

- Scop legitim: reducerea poluării și protejarea sănătății publice prin utilizarea unor mijloace de transport cu emisii reduse, în special în proximitatea unităților spitalicești și în zone urbane sensibile.
- Mijloace adecvate și necesare: acordarea unui punctaj diferențiat în funcție de norma de poluare a autovehiculelor utilizate în prestarea serviciului, ca instrument de evaluare transparent și verificabil.
- Respectarea principiului proporționalității: ponderea de 10% este echilibrată în raport cu celelalte criterii de atribuire și reflectă importanța reală a componentei de transport în executarea contractului.

2. Sprijin jurisprudențial

Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene confirmă că principiul nediscriminării, derivat din libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii, nu interzice stabilirea unor criterii de atribuire care diferențiază ofertanții, atâta vreme cât aceste criterii sunt obiective, au legătură directă cu obiectul contractului și sunt aplicate în mod egal și transparent tuturor participanților.

3. Accesibilitatea și caracterul stimulat al criteriului

- Vehiculele Euro 5 sunt acceptate în cadrul procedurii, nefiind excluse; acestea sunt doar punctate inferior pentru a reflecta performanța ecologică mai redusă.
- Piața oferă alternative multiple, inclusiv vehicule Euro 6 și hibride disponibile în regim second-hand, ceea ce face criteriul accesibil operatorilor economici de dimensiuni și capacități diferite.
- Mecanismul de punctare are caracter stimulat, încurajând modernizarea flotei și tranziția către tehnologii mai puțin poluante, fără a institui bariere arbitrare sau restrictive de participare.

3. Menționează că, prin contestația formulată, ... SRL a indicat că autoritatea contractantă ar fi inclus în documentație „Cerințe rigid formulate privind capacitățile recipientilor”, autoritatea apreciind că această susținere este nefondată; se solicită menținerea specificațiilor tehnice și a clarificărilor astfel cum au fost publicate, inclusiv, a minimelor de volum și a toleranțelor de dimensiune („circa”), întrucât, acestea asigură proporționalitatea, nediscriminarea și performanța serviciului.

Autoritatea consideră că premisa contestatorului este eronată: nu au fost impuse dimensiuni fixe, iar, volumele au fost stabilite legitim în Caietul de sarcini. S-a utilizat expres sintagma „circa” pentru dimensiuni (ex.: 500x600 mm; 700x1100 mm; 350*500 mm). Așadar, consideră că nu există o limitare rigidă a dimensiunilor, ci toleranțe rezonabile, raportate la necesitățile operaționale și la spațiile existente.

Menționează că, în privința volumelor, au fost indicate capacități clare/minime (ex.: 40 l, 120 l, 10 l; recipiente 0,6 l; 3 l; 5 l; 9 l etc.),

deoarece acestea sunt direct legate de: frecvența de colectare, siguranța și ergonomia manipulării, precum și compatibilitatea cu spațiile și echipamentele existente (pubele, lăzi frigorifice 350-500L, puncte de colectare).

Precizează că, opțiunile menționate sunt conforme cu Legea nr. 98/2016 (transpunând art. 42 din Directiva 2014/24/UE), care permite definirea cerințelor de performanță/funcționalitate și indicarea de standarde, cu acceptarea soluțiilor echivalente.

Autoritatea susține că a demonstrat flexibilitate și a acceptat soluții echivalente (nu există „rigiditate”). Prin răspunsurile la clarificări – devenite parte a documentației – au fost admise:

- saci 40 l 600x900 mm pe lângă „circa 500 x 600 mm”;
- saci 20 l 450x500 mm pe lângă 10 l „circa 350x500 mm”;
- cutii carton 10L pe lângă 10,5L;
- recipiente PP 0,75 L pe lângă 0,5-0,6 L;
- recipiente PP 3,2 L pe lângă 2,8-3,0 L.

Totodată, susține că acceptarea a fost condiționată de conformarea cumulativă la OMS nr. 1226/2012, standardele aplicabile (inclusiv SR EN ISO 23907 pentru înțepătoare-tăietoare) și ADR. Rezultă că teza „cerințe restrictive” este contrazisă de chiar clarificările publice.

Aceasta arată de ce nu pot fi acceptate propuneri subdimensionate față de minimele solicitate (ex.: 9 L – 7 L), precizând că propunerea de a coborî capacitățile minime (ex.: 9L 7L) este neconformă cu logica serviciului și cu cerințele de securitate operațională:

- Siguranță și igienă: OMS nr. 1226/2012 impune marcajul liniei de umplere maximă, etanșeitatea, ambalarea și manipularea în condiții de siguranță. Volumele minime dimensionează fluxul deșeurilor între preluări (min. 3/săptămână) pentru a evita supra-umplerea, scurgerile și manipulările excesive.

- Operabilitate și spațiu: punctele de colectare și depozitare (inclusiv lăzile frigorifice 350-500 L pentru anatomo-patologice) sunt configurate pentru intervalele/volumele din caiet; recipientele mai mici cresc numărul de unități, manevrele și riscurile, afectând eficiența și trasabilitatea.

- Compatibilitate logistică: volumele minime asigură un raport corect între frecvența colectărilor, capacitatea de stocare intermediară și timpii legali de păstrare, fără a crește artificial operațiunile și costurile.

- ADR ≠ dimensiune: certificarea ADR confirmă performanța la transport în siguranță, însă nu substituie dimensionarea logistică stabilită de autoritate pentru atingerea nivelului de performanță al serviciului.

În consecință, menționează că intervalele (acolo unde există) și minimele de volum sunt proporționale și necesare pentru atingerea obiectivelor de securitate sanitară și eficiență; acceptarea unor volume sub minime ar afecta substanțial calitatea și siguranța prestației.

Proportionalitate și nediscriminare-cerințe legate de obiect, nu bariere:

În acest sens, autoritatea menționează că, scopul urmărit prin stabilirea acestor cerințe tehnice este unul legitim, constând în protejarea sănătății publice, asigurarea securității personalului și pacienților, precum și menținerea fluxurilor igienico-sanitare conforme legislației în vigoare. Mijloacele utilizate pentru atingerea acestui scop sunt adecvate și necesare, constând în definirea unor volume minime și a unor dimensiuni orientative („circa”), corelate cu toleranțe rezonabile, precum și în acceptarea soluțiilor echivalente care respectă cumulativ prevederile OMS nr. 1226/2012, standardului SR EN ISO 23907 și cerințelor ADR aplicabile. Din perspectiva principiului proporționalității stricto sensu, autoritatea contractantă nu a impus un anumit model, marcă sau producător, ci a permis ofertarea mai multor variante conforme. Solicitarea contestatorului de a reduce parametrii sub minimul funcțional stabilit ar afecta însă în mod direct realizarea obiectului contractului și nivelul de performanță prevăzut, fiind contrară cerințelor legale și interesului public protejat prin procedura de achiziție.

Sarcina probei – revine ofertantului, nu autorității, sens în care, autoritatea menționează că, atunci când se invocă „soluții echivalente”, ofertantul este cel care trebuie să demonstreze echivalența „prin orice mijloace adecvate” (fișe tehnice, rapoarte de încercare, certificate ADR/ISO etc.). Autoritatea deja a deschis calea echivalențelor prin clarificări; nu îi revine obligația să justifice că orice dimensiune „apropiată” ar fi adecvată. Ofertantul trebuie să probeze că alternativa propusă atinge aceeași performanță și același nivel de siguranță ca soluția de referință, fără a coborî sub minimele stabilite pentru buna funcționare a serviciului.

4. Precizează că, prin contestația formulată, ... SRL solicită „înlocuirea sintagmei „Prestator” cu cea de „Ofertant”, autoritatea contractantă apreciind că această solicitare este neîntemeiată, solicitând menținerea documentației în forma actuală.

În susținere, aceasta menționează următoarele:

Referitor la pretinsa utilizare eronată a termenului „Prestator” în loc de „Ofertant”, consideră că afirmația contestatorului este neîntemeiată, întrucât:

- în fișa de date a procedurii, analizată integral, termenul „Prestator” nu este utilizat nici măcar o singură dată. În toate secțiunile aferente etapei de depunere și evaluare a ofertelor este folosit exclusiv termenul „Ofertant”, în deplină concordanță cu faza de atribuire reglementată de art. 3 din Legea nr. 98/2016.

- în caietul de sarcini, termenul „Prestator” (sau „Contractant”) apare doar în secțiunile care descriu obligațiile viitorului operator economic după semnarea contractului, deci în etapa de executare a contractului, unde noțiunea este juridic corectă.

Cu privire la distincția juridică între „Ofertant” și „Prestator”, autoritatea susține, că:

- Ofertantul este operatorul economic participant la procedura de atribuire, înainte de semnarea contractului;
- Prestatorul este operatorul economic care, după atribuirea contractului, dobândește calitatea de contractant și execută serviciile.

În opinia sa, această diferențiere este recunoscută și utilizată corect în documentația de atribuire:

- Capitolul 9 din caietul de sarcini reglementează modul de elaborare a propunerii tehnice - aici apare „Ofertant”;
- Capitolul 8 și 9, precum și alte secțiuni privind obligațiile post-atribuire, utilizează „Prestator” în contextul corect al derulării contractului.

În ceea ce privește lipsa oricărei ambiguități sau confuzii, menționează că documentația este structurată, astfel încât, niciun ofertant de bună-credință nu poate confunda obligațiile din etapa de ofertare cu cele din etapa de execuție. Utilizarea distinctă a termenilor este o practică uzuală și conformă, întâlnită în documentațiile publicate în SEAP, tocmai pentru a separa cerințele de calificare/evaluare de obligațiile contractuale.

Menționează că SRL susține, în mod eronat, că documentația de atribuire ar utiliza termenul „Prestator” în loc de „Ofertant”, generând pretinsă confuzie între etapele procedurii de achiziție publică. Analiza integrală a fișei de date relevă următoarele:

- Termenul „Prestator” nu apare nici măcar o singură dată în document;
- Termenul „Ofertant” apare în mod repetat (pag. 5,11,12,13,14), exclusiv în contextul fazei de atribuire, în conformitate cu art. 3 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 98/2016.

Analiza integrală a Caietului de sarcini arată:

- Termenul „Ofertant” apare doar în capitolele referitoare la etapa de depunere și evaluare a ofertelor (Capitolele 1,3.2,9,10);
- Termenul „Prestator” apare exclusiv în secțiunile care descriu obligațiile viitorului contractant (Capitolele 3.4,3.5,4,8.1), în faza de executare a contractului.

5. Prin contestația formulată, societatea SRL critică „Timpul de răspuns de 4 ore de la semnalarea neregularității”, aspect față de care autoritatea contractantă solicită constatarea neîntemeierii acestei susțineri și menținerea indicatorului de performanță în forma actuală, întrucât acesta este necesar pentru protecția sănătății publice și pentru asigurarea unui nivel adecvat al calității serviciilor prestate.

Cu privire la natura cerinței, subliniază că formularea din caietul de sarcini (capitolul 3.4) nu reprezintă o condiție de participare și nici un criteriu de calificare/restricție geografică, ci un indicator de performanță utilizat în etapa de monitorizare și evaluare a executării contractului.

Referitor la caracterul obiectiv și justificat, autoritatea contractantă menționează că timpul de răspuns de 4 ore este o cerință de calitate operațională stabilită în considerarea naturii serviciului - colectarea și transportul deșeurilor medicale periculoase, unde întârzierile pot genera riscuri majore pentru sănătatea publică și mediu, fiind un indicator de rezultat (maxim 2 situații/an în care se depășește timpul), nu o obligație absolută de deplasare în 4 ore de la orice locație, și nu îngrădește participarea operatorilor economici la procedura de achiziție.

Chiar normele sanitare (OMS nr. 1226/2012 și Ordinul MS nr. 2829/2022) impun reacții rapide în cazuri de urgență sau neregularități.

În ceea ce privește lipsa caracterului restrictiv, aceasta susține că cerința nu stabilește o limită geografică și nu interzice participarea operatorilor din alte zone, fiecare operator fiind liber să-și organizeze resursele, astfel încât, să respecte acest indicator, inclusiv, prin subcontractare, puncte de lucru temporare, sau dispunerea de autovehicule pregătite.

Împotriva „clarității” invocate de contestator, autoritatea contractantă argumentează că, noțiunea de „neregularitate” este uzuală și definită în standardele de calitate ISO 9001 și în practica contractuală - orice abatere de la cerințele contractului care necesită intervenție, iar, faptul că un operator se teme că nu ar putea respecta indicatorul, relevă o deficiență de capacitate operațională, nu o problemă de claritate a documentației. Critica este nefondată, întrucât:

- Cerința este un indicator de performanță contractuală, nu o barieră de acces;
- Este justificată tehnic și sanitar, proporțională și conformă cadrului legal;
- Respectarea termenului de 4 ore este posibilă printr-o organizare eficientă a resurselor, indiferent de localizarea sediului operatorului.

Precizează că indicatorul este utilizat întrucât deșeurile cu risc infecțios trebuie colectate și transportate în condiții care să prevină acumularea, degradarea sau scurgerile, imediat ce recipientele sunt pline ori când apar situații neprevăzute ce pot conduce la contaminare, fiind necesară reacția promptă în caz de urgență sau incident, tocmai pentru a evita contaminarea mediului și a spațiilor medicale, Operatorul urmând să intervină de îndată în cazul disfuncționalităților de colectare sau transport, pentru a preveni riscurile biologice și chimice.

Aceasta susține că termenul de 4 ore este aliniat practicii naționale și internaționale pentru servicii similare în unități sanitare, indicatorul contractual „maxim 2 situații/an în care se depășește acest termen” demonstrând că nu se cere un standard imposibil, ci un obiectiv de calitate rezonabil, fiind lăsată și situația de maxim două depășiri ale termenului înainte de a impune sancțiuni Operatorului.

6. Menționează că prin contestația formulată, ... SRL solicită „Prelungirea termenului pentru depunerea ofertelor cu minimum 15 zile”, sens în care, autoritatea contractantă solicită Consiliului să constate faptul că această solicitare este nefundamentată.

În susținere, precizează următoarele aspecte:

- Termenul inițial a fost rezonabil și conform legii

Conform art. 74 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, pentru procedura de licitație deschisă, termenul minim între data transmiterii spre publicare a anunțului de participare și data limită de depunere a ofertelor este de 35 de zile. În prezenta procedură, între publicarea documentației (15 iulie 2025) și termenul inițial de depunere a ofertelor (21 august 2025) au fost acordate 37 de zile, peste minimul legal.

- Termenul a fost deja prelungit de autoritatea contractantă

Ulterior, pentru asigurarea unei participări cât mai largi, termenul a fost extins până la 27 august 2025, ceea ce a dus perioada efectivă de pregătire a ofertei la 43 de zile.

- Suspendarea procedurii acordă timp suplimentar

Ca urmare a formulării contestației, procedura este suspendată până la soluționarea acesteia, oferind implicit un interval suplimentar de timp pentru orice operator interesat să pregătească oferta.

- Lipsa justificării obiective

Aceasta consideră că SRL nu a prezentat niciun argument concret din care să rezulte că termenul acordat ar fi insuficient raportat la complexitatea procedurii sau la eventuale dificultăți tehnice de elaborare a ofertei. Conform principiului proporționalității, orice solicitare de modificare a documentației trebuie fundamentată prin motive obiective și verificabile, ceea ce nu este cazul aici.

Apreciază că, în absența unei justificări tehnice, economice sau juridice, solicitarea de prelungire cu 15 zile apare ca fiind pur formală și lipsită de temei legal, neexistând elemente care să impună modificarea calendarului procedural stabilit conform legii.

7. SRL solicită „Obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor ocazionate de soluționarea prezentei contestații, în temeiul art. 26 alin. 9 din Legea nr.101/2016 coroborat cu art. 451- 453 Cod de procedură civilă”, aspect față de care autoritatea contractantă solicită Consiliului să constate faptul că această solicitare este nefondată și neîntemeiată, în drept, motivând caracterul facultativ al acordării cheltuielilor.

Conform art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016, Consiliul „poate” obliga, la cerere, partea aflată în culpă la plata cheltuielilor efectuate pentru soluționarea contestației. Utilizarea verbului „poate” consacră caracterul discreționar și neobligatoriu al acestei măsuri, supusă condițiilor legale cumulative: partea să fie în culpă procesuală; să existe cerere depusă în termen; să fie depuse documente doveditoare ale cuantumului și naturii cheltuielilor (art. 451-453 CPC).

Lipsa culpei procesuale a autorității contractante

Dreptul de a formula contestație este recunoscut operatorilor economici, dar exercitarea acestui drept nu determină automat culpa procesuală a autorității contractante. Pentru a opera culpa procesuală, trebuie ca pretențiile contestatorului să fie admise integral sau într-o măsură semnificativă și să rezulte din conduita nelegală a autorității. În prezenta cauză, autoritatea contractantă a întocmit documentația în strictă conformitate cu legea, fără a încălca principiile achizițiilor publice, astfel încât nu se poate reține nicio culpă.

- Lipsa probării cheltuielilor

Potrivit art. 452 CPC, partea care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să depună dovezi concrete privind existența și întinderea acestora „cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor”. În lipsa facturilor, chitanțelor sau a altor documente justificative care să ateste plata unor onorarii ori taxe, solicitarea este inadmisibilă. Simplul fapt al angajării unui avocat sau al formulării unei contestații nu echivalează cu dovedirea cheltuielilor.

- Dreptul de acces la remedii nu generează automat despăgubiri

Art. 1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 garantează dreptul operatorilor economici de a contesta procedurile, însă exercitarea acestui drept nu implică în mod necesar acordarea cheltuielilor de judecată, în absența condițiilor prevăzute de art. 26 alin. (9) și art. 453 C.p.c. Jurisprudența CNSC confirmă constant că neadmiterea contestației sau admiterea parțială exclude obligarea autorității la plata cheltuielilor, în lipsa culpei procesuale.

Prin corespondența înregistrată la CNSC sub nr. 57215/19.08.2025, autoritatea contractantă transmite dosarul achiziției.

Prin corespondența înregistrată la CNSC sub nr. 59552/27.08.2025, ... SRL transmite factura nr. SCA-4104/29.07.2025, pentru suma de 4.831,50 lei (cu TVA inclusă), reprezentând asistență juridică conform contractului B561385/09.01.2024 (800.00 EUR) contestație CNSC dosar nr. 2824/C1/2025 referitor procedura SJU, precum și ordinul de plată din data de 27.08.2025 emis de Unicredit Bank.

Prin adresa nr. 935/29.07.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 51932/30.07.2025, contestatorul transmite, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. 211527823/1 din 29.07.2025 în cuantum de 20.127,00 lei, eliberată de CEC Bank Piața Alba Iulia.

Analizând susținerile și documentele depuse la dosarul cauzei,

CONSILIUL constată următoarele:

....., în calitate de autoritate contractantă, a organizat procedura de licitație deschisă, în vederea încheierii acordului-cadru având ca obiect: „Acord-Cadru de prestări servicii de colectare, transport și neutralizare/eliminare a deșeurilor rezultate din activități medicale și a deșeurilor de medicamente neutilizate/expirate provenită de la populație cod DESEU1_2025, pe o perioadă de 36 de luni” - cod CPV: 90524400-0,

elaborând, în acest sens, documentația de atribuire aferentă și publicând, în SEAP, anunțul de participare CN1083472/15.07.2025, conform căruia valoarea estimată a procedurii este 1.509.526,80 lei fără TVA. Criteriul de atribuire al contractului este „cel mai bun raport calitate-preț”.

Analizând criticile referitoare la factorii de evaluare, se reține că autoritatea contractantă a stabilit în cadrul Fișei de date, la Capitolul II.2.5. Criterii de atribuire, faptul că acesta este: cel mai bun raport calitate-preț, stabilind următorii factori de evaluare:

„Prețul ofertei Componenta financiara 80%. Punctaj maxim factor: 80.

Algoritm de calcul: Punctajul se acorda astfel: a) Pentru cel mai scăzut dintre preturi se acorda punctajul maxim alocat; b) Pentru celelalte preturi ofertate punctajul $P(n)$ se calculează proporțional, astfel: $P(n) = (\text{Preț minim ofertat} / \text{Preț } n) \times \text{punctaj maxim alocat}$.

PROXIMITATEA INSTALAȚIEI DE NEUTRALIZARE/ELIMINARE

Componenta tehnică.- Se evaluează distanța rutieră efectivă (în kilometri) între fiecare dintre cele două unități sanitare beneficiare – și Centrul de Sănătate Cristuru Secuiesc – și instalația de neutralizare/eliminare finală a deșeurilor periculoase. Se punctează favorabil distanțele mai scurte - 10% .

Punctaj maxim factor: 10

Algoritm de calcul: Punctajul maxim pentru acest factor de evaluare este de 10 puncte, calculat ca sumă a punctajelor independente obținute pentru fiecare unitate medicală beneficiară a serviciilor, astfel: Punctaj total = Punctaj Odorheiu + Punctaj Cristuru, din care:

- 5 puncte pentru distanța „..... → punct neutralizare”
- 5 puncte pentru distanța „Centrul de Sănătate Cristuru Secuiesc → punct neutralizare”

Pentru fiecare locație se acordă punctajul proporțional invers față de distanța rutieră, astfel: Punctaj locație = $5 \times (D_{\min_X} / D \text{ ofertant})$
Unde:

Punctaj locație X = punctaj pentru locația X (..... sau Centrul de Sănătate Cristuru Secuiesc) $D_{\min_X}$ = cea mai mică distanță rutieră declarată dintre toate ofertele pentru locația X $D \text{ ofertant}$ = distanța rutieră declarată de ofertantul curent pentru locația X .

NORMA DE POLUARE A CELOR DOUĂ AUTOVEHICULE

Componenta tehnică - Se evaluează performanța ecologică a celor două autovehicule care vor fi utilizate pentru transportul deșeurilor medicale periculoase, în funcție de norma de poluare. Se punctează favorabil tehnologiile mai puțin poluante. **Punctaj – 10** .

Algoritm de calcul: Punctajul maxim pentru acest factor de evaluare este de 10 puncte, calculat ca medie aritmetică a punctajelor

independente obținute pentru fiecare autovehicul din cele două obligatorii, astfel:

$$\text{Punctaj total} = (\text{Punctaj Autovehicul 1} + \text{Punctaj Autovehicul 2}) / 2.$$

Pentru evaluarea acestui factor, fiecare dintre cele două autovehicule obligatorii va fi punctat în mod individual **în funcție de norma de poluare declarată, după cum urmează:**

- Dacă autovehiculul este **electric sau hibrid**, se va acorda punctajul maxim de **10 puncte**, reflectând nivelul cel mai înalt de performanță ecologică.

- În cazul în care autovehiculul este conform cu standardul Euro 6, se va acorda un punctaj de 5 puncte, întrucât acesta îndeplinește cerințele europene actuale privind emisiile poluante.

- Autovehiculele conforme cu norma Euro 5 vor fi acceptate în cadrul procedurii, dar nu vor primi niciun punctaj pentru acest criteriu, întrucât nu oferă un nivel de protecție a mediului considerat superior.

- Autovehiculele cu o normă de poluare sub Euro 5 (de exemplu Euro 4 sau mai jos) nu vor fi acceptate în cadrul procedurii, fiind considerate neconforme din punct de vedere tehnic și vor conduce la descalificarea ofertei în ceea ce privește cerințele minime obligatorii.

După acordarea punctajelor individuale, se va calcula media aritmetică a celor două punctaje pentru a determina scorul final al acestui factor de evaluare. Punctaj total – 100” .

Analizând mai întâi critica privind factorul de evaluare „PROXIMITATEA INSTALAȚIEI DE NEUTRALIZARE/ELIMINARE”, Consiliul reține că această critică a rămas fără obiect, întrucât, la data de **07.08.2025**, după obținerea avizului conform necondiționat nr. 7809/9948/DGEDACMISP/CN1083472/06.08.2025 emis de Agenția Națională pentru Achiziții Publice, autoritatea contractantă a publicat în SEAP, sub identificatorul „Documentul [CN1083472/00017] Clarificare Oficiu Erata Automata DF1250504.pdf”, o clarificare generată automat, ca urmare a modificărilor aduse documentației de atribuire, erată prin care a fost eliminat factorul de evaluare, în cauză.

Urmare a eliminării factorului respectiv, autoritatea contractantă a modificat punctajul aferent prețului reprezentând o pondere de **90%** și componenta tehnică „NORMA DE POLUARE A CELOR DOUĂ AUTOVEHICULE” - **10%**.

Continuând analiza celui de-al doilea factor tehnic criticat, respectiv „NORMA DE POLUARE A CELOR DOUĂ AUTOVEHICULE” - 10%, Consiliul reține că, în ceea ce privește factorii de evaluare ce pot fi utilizați și condițiile de stabilire a acestora, sunt aplicabile următoarele prevederi legale:

- Art. 187 din Legea nr. 98/2016: „(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor legale sau administrative privind prețul anumitor produse ori remunerarea anumitor servicii, autoritatea contractantă atribuie

contractul de achiziție publică/acordul-cadru ofertantului care a depus oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic.

(2) În sensul dispozițiilor alin. (1), autoritatea contractantă stabilește oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic pe baza criteriului de atribuire și a factorilor de evaluare prevăzuți în documentele achiziției.

(3) Pentru determinarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic în conformitate cu dispozițiile alin. (2), autoritatea contractantă are dreptul de a aplica unul dintre următoarele criterii de atribuire:

- a) cel mai bun raport calitate-preț;
- b) cel mai bun raport calitate-cost;
- c) costul cel mai scăzut;
- d) prețul cel mai scăzut.

(4) În sensul alin. (3) lit. c) și d), cel mai bun raport calitate-preț/calitate-cost se determină pe baza unor factori de evaluare care includ aspecte calitative, de mediu și/sau sociale, în legătură cu obiectul contractului de achiziție publică/acordului-cadru.

(5) Factorii de evaluare prevăzuți la alin. (4) pot viza, printre altele:

a) calitatea, inclusiv avantajele tehnice, caracteristicile estetice și funcționale, accesibilitatea, conceptul de proiectare pentru toți utilizatorii, caracteristicile sociale, **de mediu** și inovatoare și comercializarea și condițiile acesteia;

b) organizarea, calificarea și experiența personalului desemnat pentru executarea contractului, în cazul în care calitatea personalului desemnat poate să aibă un impact semnificativ asupra nivelului calitativ de executare a contractului;

c) serviciile post vânzare, asistenta tehnică și condițiile de livrare, cum ar fi data livrării, procesul de livrare și termenul de livrare sau de finalizare.

(6) În sensul alin. (3) lit. c), criteriul de atribuire cel mai bun raport calitate-preț include de regulă un element de preț sau de cost; în situația în care autoritatea contractantă inițiază o procedură de atribuire cu buget fix, în care elementul de preț sau de cost este un preț sau cost fix, factorii de evaluare se referă numai la aspecte calitative ale produselor, serviciilor sau lucrărilor care fac obiectul achiziției”.

- Art. 32 din HG nr. 395/2016: „(1) În cazul în care criteriul utilizat este criteriul «cel mai bun raport calitate-preț» sau «cel mai bun raport calitate-cost», astfel cum este prevăzut la art. 187 alin. (3) lit. a) și b) din Lege, stabilirea ofertei câștigătoare se realizează prin aplicarea unui sistem de factori de evaluare pentru care se stabilesc ponderi relative sau un algoritm specific de calcul.

(2) Factorii de evaluare a ofertelor, precum și algoritmul de punctare prevăzut la alin. (1) se precizează în mod clar și detaliat în

cadrul documentației de atribuire și vor reflecta metodologia de punctare a avantajelor care vor rezulta din propunerile tehnice și financiare prezentate de ofertanți și trebuie să aducă un avantaj real, să nu fie formali și să poată fi urmăriți în cadrul procesului de evaluare a ofertelor și aplicare a criteriului de atribuire.

(6) Criteriile de atribuire prevăzute la alin. (1) se aplică în mod obligatoriu în cazul contractelor de achiziție publică/acordurilor-cadru prevăzute la art. 187 alin. (8) din Lege, iar ponderea alocată factorului preț nu poate fi mai mare de 40%.

(8) Atunci când stabilește factorii de evaluare a ofertelor, autoritatea contractantă nu are dreptul de a utiliza factori care:

a) nu au o legătură directă cu natura și obiectul contractului de achiziție publică ce urmează să fie atribuit;

b) nu reflectă un avantaj pe care autoritatea contractantă îl poate obține prin utilizarea factorului de evaluare respectiv.

(9) Ponderea stabilită pentru fiecare factor de evaluare nu trebuie să conducă la distorsionarea rezultatului aplicării procedurii pentru atribuirea contractului de achiziție publică. Pentru fiecare factor de evaluare autoritatea contractantă are obligația de a stabili o pondere care să reflecte în mod corect:

*a) importanța caracteristicii tehnice/funcționale considerate a reprezenta un avantaj calitativ, **de mediu** și/sau social ce poate fi punctat; sau*

b) cuantumul valoric al avantajelor de natură financiară pe care ofertanții le pot oferi prin asumarea unor angajamente suplimentare în raport cu cerințele minime prevăzute în caietul de sarcini sau documentul descriptiv”.

Din analiza factorului de evaluare și a punctului de vedere la contestație se reține că, necesitatea autorității contractante este determinată de specificul activității desfășurate în unitatea medicală care impune măsuri foarte stricte, transportul deșeurilor medicale periculoase constituind o componentă esențială, indisolubil legată de obiectul contractului, fiind expres menționată atât în titlul procedurii, cât și în descrierea acesteia. Totodată, conform legislației achizițiilor publice, autoritatea contractantă are dreptul de a stabili criterii tehnice referitoare la mijloacele utilizate în prestarea serviciilor, inclusiv în ceea ce privește **performanța ecologică** a acestora, în măsura în care aceste criterii sunt legate de obiectul contractului și proporționale cu scopul urmărit.

Executarea contractului presupune, în mod obligatoriu, parcurgerea etapelor succesive: colectare - transport - neutralizare/eliminare, transportul având un caracter repetitiv, continuu și indispensabil realizării prestației, fiind în strânsă legătură cu natura și obiectul contractului de achiziție publică ce urmează să fie atribuit și reflectă un

avantaj de performanță ecologică pe care autoritatea contractantă îl poate obține prin utilizarea factorului de evaluare respectiv.

Raportat la nevoile sale, autoritatea contractantă este singura în măsură să decidă asupra acestora și asupra modalității de satisfacere a lor, motiv pentru care, ținând seamă de aceste aspecte, Consiliul apreciază că acest factor nu este restrictiv, iar, ponderea stabilită pentru acest factor de evaluare nu este de natură a denatura sau conduce la distorsionarea rezultatului aplicării procedurii de atribuire.

În cauza C 27/15, CJUE s-a pronunțat astfel:

„36 În această privință, trebuie amintit, pe de o parte, că principiul egalității de tratament impune ca ofertanții să dispună de aceleași șanse în formularea ofertelor lor și implică, așadar, ca aceste oferte să fie supuse acelorași condiții pentru toți ofertanții. Pe de altă parte, obligația de transparență, care constituie corolarul principiului egalității de tratament, are ca scop să garanteze absența riscului de favoritism și de arbitrar din partea autorității contractante. Această obligație implică formularea tuturor condițiilor și modalităților procedurii de atribuire în mod clar, precis și neechivoc în anunțul de participare sau în caietul de sarcini, astfel încât, în primul rând, să permită tuturor ofertanților informați în mod rezonabil și obișnuit de diligenți să le înțeleagă conținutul exact și să le interpreteze în același mod și, în al doilea rând, să permită autorității contractante să verifice efectiv dacă ofertele prezentate de ofertanți corespund criteriilor care guvernează contractul în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 noiembrie

2014, Cartiera dell’Adda, C- 42/13, EU:C:2014:2345, punctul 44 și

jurisprudența citată)”.

Consiliul reține că nu există dispoziții legale care să oblige autoritățile contractante să emită documentații de atribuire cu specificații care să permită accesul tuturor prestatorilor sau operatorilor economici, indiferent de natura/complexitatea serviciilor pe care le prestează, ci dimpotrivă, practica instanțelor este în sensul acceptării unor servicii de un anumit nivel de performanță, care corespund necesităților autorității contractante, sens în care s-a pronunțat și Curtea de Apel-Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal în Decizia nr. 25/2019 din 29.03.2019, potrivit căreia:

„Necesitatea sau oportunitatea achiziționării de produse de o anumită performanță, precum și caracteristicile tehnice impuse pentru acestea, sunt stabilite de fiecare autoritate contractantă în parte, în funcție de necesitățile obiective și prioritățile comunicate de compartimentele din cadrul autorității contractante (art. 2 și art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 395/2016).

Impunerea caracteristicilor produselor din caietul de sarcini nu are ca efect introducerea unor obstacole nejustificate de natura să restrângă concurența între operatorii economici și nici nu are ca efect favorizarea sau eliminarea participării la procedura de atribuire, a anumitor operatori economici sau a anumitor produse (cu excepția celor care nu corespund necesităților obiective ale autorității).

Dreptul autorității contractante de a achiziționa produse cu astfel de caracteristici, performante calitativ, nu poate fi restricționat, pe considerentul eronat al nerespectării prevederilor art. 156 din Legea nr. 98/2016, care reglementează achizițiile publice. În aceeași direcție, orice autoritate contractantă are obligația respectării principiului proporționalității statuat în art. 2 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 98/2016, înțeles ca asigurare a corelației dintre necesitatea autorității contractante și obiectul contractului de achiziție publică.

Reținând că societățile comerciale autoare a contestațiilor se referă în principal la cerințele autorității contractante de a achiziționa produse cu anumite caracteristici tehnice, iar susținerile acestora nu conduc la concluzia că cerințele sunt restrictive, Curtea stabilește că nu poate obliga autoritatea contractantă la eliminarea condițiilor criticate. În sens contrar s-ar limita dreptul autorității de a contracta produse cu caracteristicile de mai sus, care să corespundă întocmai necesităților sale obiective, drept prevăzut la art. 155 și art. 156 din lege, prin acceptarea de produse cu alte caracteristici (și care nu îndeplinesc aceste cerințe referitoare la performanțele produselor), existând riscul de a nu asigura o intervenție rapidă, eficientă de dezinfecție. Nu există o prevedere legală care să oblige autoritățile să accepte produse care nu corespund necesităților acestora”.

Astfel, societatea contestatoare nu a prezentat argumente din care să rezulte că ar fi restricționată participarea sa la procedură prin solicitarea acestei cerințe sau că punctarea acesteia ar fi disproporționată de natură a vicia rezultatul procedurii.

Situația este similară și în ceea ce privește critica „*Timpul de răspuns de 4 ore de la semnalarea neregularității*”, acesta fiind o cerință de calitate operațională stabilită în considerarea naturii serviciului - colectarea și transportul deșeurilor medicale periculoase, unde întârzierile pot genera riscuri majore pentru sănătatea publică și mediu, considerațiile de mai sus fiind pe deplin aplicabile și în acest caz.

Consiliul va reține că, niciunde în legislația în vigoare nu se prevede dreptul operatorilor economici de a solicita sau propune modificarea documentației de atribuire și, cu atât mai mult, obligația autorității contractante de a modifica documentația de atribuire după cum solicită sau propune fiecare operator economic care apreciază că este necorespunzător întocmită, doar pe raționamentul că acesta din urmă nu produce sau comercializează produsele solicitate.

Caracterul nefondat se reține și în ceea ce privește critica de la pct.3 din contestație privind capacitățile recipientelor, pe care contestatoarea le apreciază ca fiind „*rigid formulate*”, având în vedere considerentele care urmează.

Din analiza capacităților recipientelor se reține faptul că, dimensiunile criticate nu sunt caracterizate de o anumită valoare/dimensiune/mărime fixată/impusă de autoritatea contractantă, ci sunt solicitate intervale și dimensiuni aproximative, aspect care rezultă din utilizarea repetată a cuvântului „circa” lângă dimensiuni, cum ar fi „circa 500x600mm (40 litri); circa 700x1100mm (120 litri) etc. iar, la punctul 1 din răspunsul consolidat, a precizat că acceptă și alte dimensiuni sub condiția respectării prevederilor OMS nr. 1226/2012, a standardelor europene și naționale aplicabile și fără a afecta funcționalitatea, siguranța și scopul utilizării prevăzute în caietul de sarcini.

Consiliul reține, în acest sens, că, necesitatea sau oportunitatea achiziționării unor servicii de colectare a deșeurilor medicale în recipiente cu încadrarea în anumite dimensiuni/greutăți au fost stabilite de aceasta în funcție de necesitățile obiective și prioritățile comunicate de compartimentele din cadrul său, relevante, în acest caz, fiind dispozițiile art. 2 alin. (5) coroborate cu prevederile art. 20 alin. (10) din HG nr. 395/2016, care stabilesc faptul că specificațiile din caietul de sarcini descriu, în mod obiectiv, necesitatea autorității contractante care a elaborat respectivul caiet de sarcini.

Potrivit art. 156 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, regula instituită de legiuitor este ca specificațiile tehnice să nu precizeze „(...) *un anumit producător, o anumită origine sau un anumit procedeu care caracterizează produsele sau serviciile furnizate de un anumit operator economic*” și nici să nu se refere la „(...) *mărci, brevete, tipuri, la o origine sau la o producție specifică, care ar avea ca efect favorizarea sau eliminarea anumitor operatori economici sau produse*”; excepția de la această regulă fiind, potrivit alin. (3) al aceleiași norme juridice, situația excepțională în care „(...) *nu este posibilă o descriere suficient de precisă și de inteligibilă a obiectului contractului în conformitate cu dispozițiile alin. (1)*”; în această situație excepțională, precizarea elementelor prevăzute la alin. (2) urmând a fi însoțită de cuvintele „*sau echivalent*”.

Astfel, întrucât prevederile art. 20 alin. (10) din HG nr. 395/2016 definesc specificațiile tehnice drept o descriere obiectivă a necesității autorității contractante, Consiliul va reține că stabilirea unor caracteristici prin menționarea aproximativă a unor dimensiuni și a prevederilor legale aplicabile nu pot fi catalogate ca fiind restrictive în condițiile în care, potrivit art. 133 alin. (2) din HG nr. 395/2006: **„propunerea tehnică trebuie să corespundă cerințelor minime prevăzute în caietul de sarcini”**, prin urmare, potențialii ofertanți au deplină libertate în

ofertarea de soluții superioare celor prevăzute în caietul de sarcini, în speță, cu respectarea normelor indicate și a exemplelor din răspunsul consolidat (*„se pot accepta saci cu capacitate de 20 litri (450 x 500 mm) în locul celor de 10 litri (350 x 500 mm), dacă îndeplinesc cerințele legale și tehnice menționate”* sau *„se pot accepta cutii de 10 litri în locul celor de 10,5 litri, cu respectarea cerințelor de rezistență și conformitate”* sau *„se pot accepta recipiente de 0,75 litri în locul celor de 0,6 litri și recipiente de 3,2 litri în locul celor de 3 litri, cu condiția conformității cu OMS nr. 1226/2012 și standardele aplicabile”*, precum și răspunsurile 3, 4, 5 și 6).

Potrivit art. 154 din Legea nr. 98/2016, *„Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire”*.

Mai mult, contestatorul în susținerea contestației avea obligația de a proba caracterul restrictiv al parametrilor menționați de autoritatea contractantă cu titlu aproximativ, fiind pe deplin aplicabile în acest caz prevederile art. 249 c.p.c potrivit cărora *„cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege”*.

Astfel, fiecare parte litigantă are obligația de a-și dovedi pretențiile, susținerile, prin producerea unor mijloace de probă legale, verosimile, pertinente și concludente, potrivit principiului de drept *„probatio incumbit ei qui digit, non ei qui negat”*.

Având în vedere prevederile art. 10 lit. g) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va reține, în soluționare, faptul că, literatura juridică dar și practica judiciară, a statuat că, în cadrul procesului civil sarcina probei este împărțită între reclamant și pârât, în speță, între contestator și autoritatea contractantă, la care se adaugă și rolul activ al Consiliului care, potrivit art. 254 alin. (5) c.p.c, poate ordona administrarea probelor considerate necesare chiar dacă părțile se împotrivesc.

Cu toate acestea, existența rolului activ al Consiliului nu poate conduce la concluzia că întreaga sarcina a probei ar cădea asupra Consiliului, ceea ce nu se întâmpla nici măcar în cadrul dosarelor supuse principiului oficialității, sau ca nerespectarea dispozițiilor legale cu privire la propunerea și administrarea probelor nu ar avea pentru părți consecințe procedurale.

Pe cale de consecință, în măsura în care partea ce formulează anumite critici, susțineri nu este solitară în efortul de a proba, aceasta rămâne singura sancționată în caz de eșec, deoarece dacă nu administrează probele care să convingă Consiliul, cu toată eventuala colaborare a adversarului și în pofida rolului activ al Consiliului, va pierde dosarul, iar adversarul va triumfa.

În speță, aplicând principiile cu caracter teoretic enunțate mai sus, Consiliul apreciază că, în soluționarea contestației, societatea contestatoare ar fi trebuit ca, în prealabil, să dovedească că aceste caracteristici sunt aferente unor recipiente fabricate de un singur producător sau un număr limitat și că nu există alte recipiente de colectare cu caracteristici tehnice care să se încadreze în intervalele menționate de autoritatea contractantă în caietul de sarcini; ori, contestatorul s-a limitat la repetarea unor susțineri generice de forma „o astfel de cerință este restrictivă și se impune a fi modificată”, fără a produce vreo probă care să demonstreze faptul că aceste specificații tehnice ar fi caracteristice unui/unor anumite/anumite echipamente medicale, cum ar fi o anumită tehnologie/marcă/brevet sau că acestea sunt fabricate de un număr limitat de producători, etc.

Prin urmare, ținând seamă de faptul că prin contestație nu s-a demonstrat favorizarea unui anumit producător/comerciant, că dimensiunile/valorile minimă și maximă solicitată de autoritatea contractantă ar fi inaccesibilă celor mai mulți producători sau alte impedimente obiective, Consiliul nu poate reține susținerile contestatorului potrivit cărora autoritatea contractantă ar fi restricționat prin dimensiunile recipientelor solicitate, participarea la procedură.

Nu poate fi reținută nici pretinsa utilizare eronată a termenului „Prestator” în loc de „Ofertant”, întrucât, termenul „Prestator” nu este utilizat în Fișa de date a procedurii, în secțiunile aferente etapei de depunere și evaluare a ofertelor, ci, este folosit în aceste secțiuni exclusiv termenul „Ofertant”, în deplină concordanță cu etapa de atribuire reglementată de art. 3 din Legea nr. 98/2016. Termenul „Prestator” (sau „Contractant”) apare doar în secțiunile care descriu obligațiile viitorului operator economic după semnarea contractului, deci în etapa de executare a contractului, unde noțiunea este juridic corectă.

De asemenea, nu poate fi reținută nici solicitarea contestatorului de „Prelungire a termenului pentru depunerea ofertelor cu minimum 15 zile” câtă vreme termenul inițial 21.08.2025 a fost prelungit, ulterior, pentru data de 27.08.2025 ,iar, ca urmare a formulării contestației, autoritatea contractantă a procedat la suspendarea procedurii până la soluționarea acesteia (publicând această suspendare în SEAP), oferind, implicit, un interval suplimentar de timp pentru orice operator interesat să pregătească oferta.

Pentru considerentele anterior expuse, în temeiul dispozițiilor art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016 cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va respinge, ca nefondată, contestația formulată de SRL în contradictoriu cu

Pe cale de consecință, va respinge solicitarea SRL de plată a cheltuielilor de soluționare de către

Pentru aceste motive

În baza documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

Respinge, ca nefondată, contestația formulată de SRL în contradictoriu cu

Pe cale de consecință, va respinge solicitarea SRL de plată a cheltuielilor de soluționare de către

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare.

**Complet de soluționare a contestațiilor
în domeniul achizițiilor publice:**

Consilier de soluționare

PREȘEDINTE

Consilier de soluționare

Redactat practica deciziei
Redactată în 4 (patru) exemplare originale, conține 31 (treizeciuna) pagini.